

tillægsordning afløst af den almindelige reguleringstillægsordning for andre pensionister, hvilket vil betyde en væsentlig forbedring af de pensionerede distriktsjordemødres stilling.

Den totale merudgift ved forslaget er af udvalget anslået til ca. 1,1 mill. kr. årlig (nuværende udgift ca. 2 mill. kr.), der fordeles sig med en merudgift til lønninger på ca. 0,7 mill. kr. (nuværende udgift ca. 1,5 mill. kr.) og en merudgift til pensioner på ca. 0,4 mill. kr. (nuværende udgift ca. 0,5 mill. kr.). Da der vil hengå nogen tid, før pensioner beregnet i forhold til de nye lønsatser udgør den væsentligste del af pensionsudgiften, vil den totale merudgift foreløbig kunne anslås til mindre end 1 mill. kr. årlig. — Herved er ikke taget hensyn til de væsentlige besparelser, der må forventes som følge af en rationalisering af distriktsinddelingen.

Udgiften til lønninger, der hidtil har været fordelt mellem staten og amts- og købstadkommunerne efter forskellige og ret udviklede regler, foreslås fordelt i et fast forhold, svarende til det nuværende faktiske forhold mellem statens og kommunernes udgifter på det heromhandlede område. Det foreslås herefter, at staten refunderer kommunerne $\frac{1}{4}$ af deres udgifter til distriktsjordemødrenes lønninger. — Udgiften til jordemødrenes tjenesteboliger eller tilskud til boligudgifter bør som hidtil alene påhvile kommunerne.

Udgiften til distriktsjordemødrenes pensioner foreslås som hidtil delt lige mellem stat og kommuner.

Den totale merudgift for staten vil herefter andrage ca. 375.000 kr. årlig (i den første tid antagelig dog kun indtil ca. 325.000 kr.), medens den totale merudgift for kommunerne vil andrage ca. 725.000 kr. årlig (i den første tid antagelig dog kun indtil ca. 675.000 kr.).

Ministeriet har i det hele kunnet tiltræde udvalgets betragtninger, og det foreliggende lovforslag, der vil medføre en betydelig forenkling af de nugældende meget udviklede regler, følger i det væsentlige udvalgets forslag.

Til de enkelte bestemmelser i forslaget bemærkes iøvrigt:

Til § 1.

§ 1 svarer i det væsentlige til § 7 i jordemoderloven af 1914. Reglen fastslår som hidtil, at det påhviler de kommunale myndigheder gennem ansættelse af distrikts-

jordemødre at sørge for jordemoderhjælp på steder, hvor der ikke på anden måde er tilstrækkelig adgang for befolkningen til fødselshjælp, det være sig gennem privatpraktiserende jordemødre, læger, sygehuse, fødeklinikker og lignende. Det foreslås udtrykkeligt fastsat, at indenrigs- og boligministerens samtykke kræves til oprettelse og nedlæggelse af distriktsjordemoderstillinger også i købstæderne. Der er i modsætning til tidligere ikke angivet bestemte betingelser for, at ansættelse af distriktsjordemødre kan undlades, idet dette fremtidig må bero på et samlet skøn over befolkningens muligheder for fødselshjælp. I København må som hidtil ansættelse af distriktsjordemødre under de nuværende forhold anses som unødvendig.

Ved godkendelse af distrikternes størrelse og grænser vil man tilstræbe at opnå den tilpasning mellem distriktsjordemoderens arbejdsævne og arbejdsområde, der er omtalt i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. For at fremme en hensigtsmæssig ordning af distriktsinddelingen er det endvidere tanken, at der inden for hvert amt af amtsrådet og vedkommende byråd i forening skal udarbejdes en plan for fødselshjælpen inden for amtets område. Reglen i § 1, stk. 4, tilsigter ligeledes at gøre distriktsinddelingen så rationel som mulig.

Til § 2.

Bestemmelsen svarer til § 8, stk. 1, i den gældende jordemoderlov.

Til § 3.

ad stk. 1.

Reglen i § 3, stk. 1, må anses som en naturlig følge af, at de almindelige bestemmelser om udøvelse af jordemodergerning og de særlige bestemmelser om distriktsjordemødre efter forslaget ikke længere vil findes i samme lov.

ad stk. 2.

§ 3, stk. 2, er udtryk for det princip, der er lagt til grund for forslagets bestemmelser om løn og pension: at distriktsjordemoderen betragtes som ansat af det offentlige i en tjenestemandsstilling. Også hidtil har det, navnlig for pensionens vedkommende, været de for statens tjenestemænd gældende regler, der har fundet anvendelse på distriktsjordemødrenes forhold. Da disse jordemødres stilling ifølge den historiske tradition fastsættes ved særlig lov ensartet for hele landet, har man fundet det rimeligt, at det er de almindelige bestemmelser om stats-